

3302-05/7815-07

МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ТА ТОРГІвлІ УКРАЇНИ
(Мінекономрозвиток України)

На № _____ № _____
від _____

Державне підприємство „Донецький
експертно – технічний центр
держірпромнагляду України”

Щодо надання роз'яснення

Міністерство економічного розвитку і торгівлі України розглянуло лист державного підприємства „Донецький експертно – технічний центр держірпромнагляду України” від 19.02.2015 № 115 щодо застосування законодавства у сфері державних закупівель та повідомляє, що на аналогічне звернення заявника від 11.06.2014 № 1373/03 був наданий офіційний лист Мінекономрозвитку від 22.07.2014 № 3302-05/24867-07 (додається).

Додаток: на 3 арк., в I прим.

Заступник директора департаменту
державних закупівель та державного
замовлення – начальник відділу

Олександр НАСОНОВ

Малець Т. А., 2860310

M2 Мінекономрозвитку
Вих. № 3302-05/7815-07 від
13.03.2015 11:12:44

МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ І ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ (Мінекономрозвитку України)

вул. М. Грушевського, 12/2, м. Київ, 01008, тел. 252-93-94, факс 226-31-81
Web: <http://www.mer.gov.ua>, е-пошт: mer@mer.gov.ua, код ЄДРПОУ 37508596

На № _____ № _____
від _____

Державне підприємство
“Донецький експертно-технічний
центр Держпіромнагляду України”

РОЗЯСНЕННЯ

Міністерство економічного розвитку і торгівлі України розглянуло питання Донецького експертно-технічного центру “Держпіромнагляду України” від 11.06.2014 № 1373/03 щодо засвоювання законодавства у сфері державних закупівель та повідомляє.

Закон України “Про здобуття державних закупівель” встановлює правові та економічні засади здобуття закупівель товарів, робіт і послуг для забезпечення потреб держави та територіальної громади.

Визначення поняття “замовник” підтверджено в пункту 9 частини першої статті 1 Закону, згідно з яким замовниками є, зокрема, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, а також інститут “особи” (підприємства, установи, організації) та їх об’єднання, які здійснюють потреби держави або територіальної громади, якщо така діяльність не здійснюється на промисловій чи комерційній основі за наявності однієї з таких ознак, зокрема у структурному капіталі корпоративної особи держави або комунальної часткової (чи, окр. підприємству) 50% відсотків.

Такі потреби держави та територіальної громади характеризуються тим, що для їх забезпечення держава або органи місцевого самоврядування приймають нормативно-правові акти, розпорядчі рішення, у яких фактично констатується обов’язок або функція державної інституції місцевого самоврядування забезпечити певну функцію держави чи загальні потреби територіальної громади.

Важливим елементом для розуміння поняття “замовник” у конкретному Закону є способ, у який держава або органи місцевого самоврядування забезпечують свої

потреби: 1) на комерційній чи промисловій основі; 2) на умовах, установлених рішеннями державних органів, які зобов'язують юридичних осіб забезпечувати державні чи громадські потреби в певний спосіб та на певних умовах.

Діяльність не з комерційною чи промисловою у разі якщо держава, підконтрольнії організації при забезпечені певної державної потреби керуються іншими мотивами ніж прибутковість, водночас така діяльність не залежить від економічних ризиків і витрат, на неї (оскільки держава визначила мету організації саме для здійснення такої діяльності та нормативно встановила спосіб, умови, піни, тарифи тощо).

Забезпечення потреб держави або територіальної громади, якщо така діяльність не залежить від промисловій чи комерційній основі полягає в тому, що контролювані державою інституції (організації) виконують публічні функції та зобов'язання перед державою чи громадою, установлені нормативно-правовими актами, розпорядчими рішеннями, статутами юридичних осіб, а не здійснюють таку діяльність на комерційній основі, де прибутковість є основною мотивацією.

При цьому ознаку, передбачену абзаком післявертим пункту 9 частини першої Закону, згідно з яким у статутному капіталі юридичної особи державна або комунальна частка акцій (часток, пайв) перевищує 50 відсотків, потрібно розглядати в контексті положень Господарського кодексу України, оскільки відповідно до статті 55 цього Кодексу суб'єктами господарювання визнаються учасники господарських відносин, які здійснюють господарську діяльність, реалізуючи господарську компетенцію (сукупність господарських прав та обов'язків), мають відокремлене майно і ведуть відповідальність за своїми зобов'язаннями в межах цього майна, крім виникнів, передбачених законодавством, до яких відносяться, зокрема, господарські органи держави чи державні, комунальні та інші підприємства, створені відповідно до чинного Кодексу.

Тобто, у разі якщо господарські органи держави, комуналітет та інші підприємства та їх об'єднання, які забезпечують потреби держави або територіальної громади, якщо така діяльність не залежить від промисловій чи комерційній основі, у статутному капіталі яких державна або комунальна частка акцій (часток, пайв) перевищує 50 відсотків, такі юридичні особи з замовниками у розумінні Закону і мають здійснювати закупівлі товарів, робіт і послуг з дотриманням вимог Закону, керуючись варточними межами, визначеними Законом.

Отже, замовниками є, зокрема юридичні особи та їх об'єднання, які забезпечують потреби держави та територіальної громади у спосіб, що не є комерційною або промисловою діяльністю в умовах конкурсій та одночасно відповідають хоча б одній із передбачених Законом ознак.

Заступник директора департаменту
державних закупівель та державного замовлення

Лідія ДУДНИК